

ת"פ (באר שבע) 15992-12-24 - מדינת ישראל נ' מחמד מגנם (עציר) - הובא שב"ס

ת"פ (באר-שבע) 15992-12-24 - מדינת ישראל נ' מחמד מגנם - הובא ע"י שב"ס ואח'שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 15992-12-24
מדינת ישראל

נגד

1. מחמד מגנם (עציר) - הובא ע"י שב"ס
ע"י ב"כ עו"ד יוסף אלנסאסרה
2. נאדר אלנואגעה (עציר) - נדון
בית משפט השלום בבאר-שבע
[02.02.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
ע"י ב"כ עו"ד אינרה פרז
גזר דין - לנאשם 1

רקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות הבאות:
כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל");
הסעת תושב זר, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק
העונשין, תשל"ז - 1977, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא), עבירה לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה,
תשכ"א - 1961.
2. על-פי האמור בכתב האישום, בתאריך 02.12.24 סמוך לשעה 18:00 בישוב אלסייד, הבחינו שוטרים בנאשם נוהג
ברכב כאשר נאשם 2 יושב לצידו, לאחר שהבחינו בו השוטרים שביצע עבירת תנועה, נסעו אחריו וכרזו לו לעצור,
הנאשם החל בנסיעה מהירה עד שעצר את רכבו והוא הנאשם 2 פרקו רגלית מהרכב. השוטרים רדפו אחריהם עד
שנתפסו ונעצרו. התברר כי הנאשם שהה בישראל מבלי שיש ברשותו אישור שהייה, כניסה או עבודה בישראל כדין וכן
נמצא נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה.
3. יצוין כי בעניינו של נאשם 2 אשר הורשע בעבירה של כניסה ושהייה בישראל שלא כחוק הגיעו הצדדים להסדר
מוסכם לפיו הודה והורשע בעבירה של כניסה לישראל ובהסכמה נדון ל 75 ימי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.
טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב (ת/1) במסגרתם עמד על נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, תוך שציין החומרה הגלומה בשהייה בישראל שלא כדין במיוחד בתקופה הנוכחית. כמו כן ציין שכתב האישום מגלם צבר עבירות בתחומים שונים הכולל עבירות על חוק הכניסה לישראל, עבירת נהיגה ללא רישיון ועבירת הפרעה לשוטר. ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ל 30 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנה לפסיקה. בהתייחס לעונש שיש להטיל על הנאשם ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי נטל אחריות וחסך מזמנו של בית המשפט, נוכח האמור טען שיש למקם עונשו בחלק התחתון של המתחם לו עתר בצירוף ענישה נלווית תוך שעתר להטלת רכיב פסילה בפועל משמעותי וכן הטלת קנס מינימום לפי תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל.

5. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם צעיר אשר הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, חסך מזמנו של בית המשפט. הנאשם עצור מחודש דצמבר 2024, בהתייחס לרקע של האירוע טען שהנאשם הסיע השב"ח בתוך היישוב חורה, הוא לא הביאו משטחי הרשות לישראל, המעסיק של אותו שב"ח ובעל הרכב לא נחקרו בעניין. בנוסף עמד על כך שהן הנאשם והן נאשם 2 השווה הבלתי חוקי אותו הסיע, אינם מנועי כניסה לישראל וכי בעבר אושר להם מספר פעמים להיכנס לישראל.

לטענתו המתחם לו עתרה המאשימה אינו סביר ואינו תואם נסיבות תיק זה, לגישתו העבירה הקשורה בנהיגה הינה עבירה קלה יחסית אשר העונשים המוטלים בגינה הינם מאסרים מותנים לכל היותר כאשר בנוגע עבירת ההסעה טען כי הענישה הנוהגת הינה מאסר בעבודת שירות. הוא ציין שיש לתת משקל לעונש שהוטל על נאשם 2 וזאת נוכח עיקרון אחידות הענישה. בנוגע לקנס, ציין כי הנאשם אינו עוסק בהסעות שוהים בלתי חוקיים אלא מדובר באדם שעבד עימו. בסופו של טיעון עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין חודשיים ל 7 חודשי מאסר בפועל.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. כתב האישום עוסק באירוע אחד, הגם שמורכב מעבירות שונות עסקינן באותה מסכת עבריינית, בה עבירה גוררת עבירה ולכן ייקבע מתחם עונש הולם לכל האירוע (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

8. במקרה זה מדובר באירוע המגלם בתוכו פגיעה במספר רב של ערכים חברתיים; פגיעה בשמירה על סדר ציבורי תקין ובהגנה על תחושת הביטחון של הציבור ופגיעה בזכותה של המדינה לקבוע זהות הבאים בשעריה. בנוגע לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין יש לציין שעצם כניסת אדם לישראל ללא היתר, מקימה פוטנציאל לפעילות שיש בה משום הפרת סדר ובטחון, לא רק על ידי מי שנכנס בעצמו אלא גם על ידי גורמים המעוניינים בכך, אף שלא בידיעתו או בהבנתו של הנכנס (ראה רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (09.12.14) להלן: "רע"פ אלהרוש").

בנוסף הנאשם במעשיו סיכן את שלום הציבור, בעת שנהג ברכב ללא רישיון נהיגה יש לציין שנהיגתו של הנאשם לא הסבה נזק בפועל אך הוא ניסה להתחמק מהשוטרים, בפסיקה הוגדרה נהיגה ללא רישיון "איום נע על נוסעי הכביש" המצריכה ענישה ממשית לצורכי התרעה וכן נקבע כי נהיגה ללא רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים ומשקפת יחס של ביזוי החוק (ראה רע"פ 3149/11 ראסם נ' מדינת ישראל (15.05.11); רע"פ 2312/20 מלקו נ' מדינת ישראל (07.04.20)).

9. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה שמדובר בפגיעה ממשית ומשמעותית, הנאשם נכנס לישראל שלא כדין במהלך שהותו הלא חוקית נמצא מסיע שוהה בלתי חוקי אחר וזאת בעודו נוהג ללא רישיון נהיגה ואף הגדיל לעשות שעה שנדרש לציית לאנשי חוק, ניסה להתחמק.

10. הענישה הנוהגת

למרבה הצער, אנו למודי ניסיון מהסיכון הביטחוני הגדול מעצם שהות בלתי חוקית של תושבי האזור בישראל כאשר בימים אלו אנו עדים אף להתממשות סיכון זה בדמות פיגועי טרור ברחבי המדינה על רקע כניסתם ושהייתם של שוהים בלתי חוקיים. זאת במיוחד לאחר אירועי יום 7 לאוקטובר, פוטנציאל הסיכון הביטחוני בעבירות של שהייה שלא כחוק הינו בעל ביטוי ממשי, ומאז אף קיימת החמרה במדיניות הענישה.

ההחמרה בענישה קיבלה ביטוי במספר פסקי דין שונים במהלך תקופת המלחמה, כאשר בתי המשפט המחוזיים החמירו משמעותית את הענישה ואת מתחם העונש ההולם מאז אירועי 7.10.23 (ראה עפ"ג (ים) 65843-05-24 מדינת ישראל נ' ג'נאג'רה (ניתן ביום 6/6/24), עפ"ג (ים) 14958-09-24 אלמצרי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26/9/24), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 31211-10-23 מדינת ישראל נ' אלנג'אר ואח' (ניתן ביום 22/10/23) רע"פ 7908/23 אלנג'אר ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27/11/23), עפ"ג (מחוזי נצרת) 37018-10-23 מדינת ישראל נ' אלחרוב (ניתן ביום 25/10/23), עפ"ג (מחוזי חיפה) 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב (ניתן ביום 6/11/23)). הרף התחתון של מתחם העונש ההולם נקבע למאסר בפועל, ובמרבית ערכאות בתי המשפט הועמד על חודשיים מאסר בפועל. מההחמרה המפורטת ביחס לשוהים שלא כדין ניתן להקיש גם ביחס לעבירה של הסעה של שוהים בלתי חוקיים, שהרי מדובר בעבירה שחומרתה רבה יותר והפגיעה בערכים המוגנים בה משמעותית יותר, ראה ת"פ (ב"ש) 2084-11-23 מ"י נ' אלגלאוי במסגרתו ניתח בית המשפט את הפסיקה לפני ולאחר פרוץ המלחמה, והעמיד את מתחם הענישה להסעת שוהה בלתי חוקי יחיד על ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

לאחר שעיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים בטיעוניהם, מצאתי לציין כי המאשימה בטיעוניה בכתב הפנתה בסעיף 14 לטיעונים לתיק ת"פ 54477-12-21 מדינת ישראל נגד אבו עמרה בו נקבע מתחם שנע בין מאסר קצר ועבודות שירות ל- 8 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית. המאשימה ציינה כי נסיבות התיק האמור דומות לנסיבות התיק שבפנינו. מכאן, לא ברור מדוע במתחם העונש המבוקש התבקש מתחם המתחיל מ-12 חודשי מאסר. מנגד, הנאשם בטיעוניה לעונש הפנה לת"פ 29845-03-22 בו לדבריו מדובר בתיק זהה לתיק שבפני והנאשם נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל. גם כאן, לא ברור אם כן מדוע טוען ב"כ הנאשם למתחם עונש נמוך באופן משמעותי מהמפורט בפסיקה אליה הפנה. לאור האמור לעיל ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג), לאחר ששקלתי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע שמתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל 16 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בטווחי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:
הנאשם בשנות העשרים לחייו, תושב הרשות הפלסטינאית, הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו. הנאשם נעדר עבר פלילי.

לאחר ששקלתי בחשבון כל אלה, לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם ומצאתי למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. לא מצאתי מקום לטיעוניה המאשימה בנוגע לקנס הכספי שכן אין מדובר בעבירה שבוצעה בנסיבות חמורות ואין בענייניו של הנאשם קנס מינימום.
סוף דבר

12. לאור כל האמור, מצאתי להטיל על הנאשם 1 את העונשים הבאים:
א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.5.25 ובראשון לכל חודש שאחריו.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. התחייבות על סך 3,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה כלשהיא על חוק הכניסה לישראל או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה. [ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].

ה. מורה על פסילת רישיון נהיגה של הנאשם לתקופה בת 10 חודשים. הנאשם הצהיר בפני כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה בר תוקף, לפיכך, אני מורה כי הפסילה תיכנס לתוקף ללא צורך בהפקדה של רישיון נהיגה.

ו. פסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים ככל ויעבור במשך שנתיים מיום שחרורו עבירה של נהיגה ללא רישיון או עבירה של נהיגה בפסילה.

המזכירות תסגור את התיק.

מורה על השבת מכשיר טלפון סלולרי שנתפס בידי הנאשם ומוחזק בידי משטרת תחנת עיירות. הטלפון יוחזר לידי הנאשם או מי מבני משפחתו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ד' שבט תשפ"ה, 02 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.